

תת"ע 5355/04/15 - מדינת ישראל נגד יעקב יעקבסון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5355-04-15 מדינת ישראל נ' יעקב יעקבסון
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב יעקבסון

הנאשמים

הכרעת דין

1. נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של גרימת הפרעה לתנועה בכך שישב ברכבו וחסם, למעשה, את נתיב הנסיעה תוך שהוא מאלץ כלי רכב אחרים לעקוף את רכבו - תוך עקיפת קו הפרדה רצוף - וזאת בניגוד לתקנה 21 (ב)(3) לת"ת. בישיבת ההקראה בתיק הודה הנאשם בכך שעצר את רכבו כמתואר בהודעת תשלום הקנס אך טען כי הדבר היה על מנת ששתי נוסעות ברכב יוכלו לצאת בבטחה. עוד טען הנאשם כי "**שום רכב לא עקף אותי. הניידת הייתה מאחורי**". (ההדגשות להלן אינן במקור -ד.ס.).

2. במסגרת פרשת התביעה העיד השוטר בר שישת נאור (להלן: "השוטר" או "עד התביעה") ובאמצעותו הוגשה הודעת תשלום הקנס (ת/1). מעיון בת/1 עולה כי בעת נסיעה על רחוב סוקולוב ממערב למזרח הבחין השוטר בכלי רכב המבצעים עקיפה על קו הפרדה לבן. השוטר מציין בעדותו ובת/1 כי הגיע מאחורי רכב הנאשם תוך שהוא עוקף רכבים בניגוד לכיוון התנועה וכרז לרכב הנאשם אשר עמד מול רחוב סוקולוב 29 כאשר הוא חוסם את הנתיב. בעקבות הכריזה המשיך הנאשם בנסיעה עד שנעצר ברחוב בן גוריון 2. דברי הנהג כפי שנרשמו היו: "**הנוסעות היו אמורות לרדת והן התעכבו קצת**".

3. על פי גרסת הנאשם, במסגרת פרשת ההגנה, הוא הסיע 2 נוסעות בפקק תנועה "עצום". בשלב כלשהו החליטו הנוסעות כי ברצונן לרדת מן הרכב ועשו כן. בעת ירידת הנוסעות מן הרכב לא היה ביכולת הנאשם להמשיך בנסיעה מבלי לסכנן. לטענת הנאשם, רכב השוטר הגיע מאחוריו והוא הבחין בו במראת המונית מאחור. לאחר שנוסעות הרכב ירדו, כרז לו השוטר לנסוע והנאשם נסע אחרי השוטר כ- 300 מ' עד לעצירה ואז נרשמה הודעת תשלום הקנס. הנאשם מדגיש כי לא דיבר עם השוטר ובוודאי שלא מסר לו את הגרסה המצוינת בדבריו הנהג. בחקירה נגדית ציין הנאשם כי הנוסעות ברכב שילמו לו עבור הנסיעה מראש וכי משך זמן ירידתן מהרכב "**לא לקח אפילו 30 שניות**".

הנאשם מודה כי ירידת הנוסעות מרכבו עיכבה את התנועה אולם לשיטתו **"אני לא יכול להגיד שהתנועה לא התעכבה, אבל אם היא התעכבה היא התעכבה לא יותר מדקה."**

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את עדויות השוטר והנאשם שוכנעתי כי המאשימה הוכיחה את ביצוע העבירה ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים. אלה הטעמים למסקנה זו:

(א) גרסתו של השוטר כאמור בת'1 לא נסתרה כהוא זה. לא זו אף זו: גם הנאשם עצמו הודה בפה מלא כי עצר את רכבו וכי עצירה זו עיכבה את התנועה, גם אם לזמן קצר, לשיטתו. מעבר לכך, נראה כי גרסת הנאשם מעוררת סימני שאלה בנוגע למידת הדיוק והנכונות שבה. ובמה דברים אמורים? הנאשם עצמו ציין בפתח עדותו הראשית כי **"היו לי שתי נוסעות ברכב והיה פקק תנועה עצום. זאת אומרת לא התקדמנו אפילו 5 מ' בדקה אפילו. ממש היה פקק עומד ובשלב מסוים שתי הבנות החליטו שהן רוצות לרדת בלי לדבר איתי בכלל.."** (ע' 3 ש'16-14) בחקירה נגדית אישר הנאשם כי נתיב נסיעתו, בו היה "פקק", הוא נתיב אחד מופרד על ידי קו הפרדה רצוף (ע' 3 ש'32 ועמ' 4 ש'1). גרסה זו מעוררת מספר תהיות שהנאשם לא נתן לגביהם כל הסבר: כך, אם התנועה בכיוון נסיעת הנאשם עמדה או "זחלה" מדוע הוסבה תשומת לב השוטר דווקא לנאשם? ; אם אכן היה "פקק" במועד רישום הדוח - מדוע לא טרח הנאשם לעמת את השוטר עם נתון זה שאין לו כל זכר בדוח שנרשם?; כיצד הודה הנאשם כי עצירת רכבו עיכבה את התנועה בנתיב, גם אם לדקה או פחות מכך לשיטתו, וזאת בשעה שכל הרכבים באותו נתיב עמדו או לכל היותר נסעו באיטיות רבה?

(ב) הנאשם שהועמד בפתח דיון ההוכחות על חובתו לחקור את עד התביעה ביחס לכל עניין השנוי מבחינתו במחלוקת. הוא נמנע מטעמים השמורים עמו לעמת את השוטר עם הגרסה בדוח לפיה השוטר הבחין בכלי רכב עוקפים את רכב הנאשם תוך חציית קו הפרדה רצוף המצוי במקום. הנאשם לא התייחס לעניין זה בפרשת ההגנה. ודוק: כבר בישיבת ההקראה כפר הנאשם כי רכבו נעקף על ידי כלי רכב אחרים (**"שום רכב לא עקף אותי..."**) ועל כן אני סבור כי יש לראות בהימנעותו מלחקור את השוטר בנקודה זו כפועלת לחובת הנאשם. יתרה מזו: גרסת הנאשם היא, כי אם עוכבה התנועה הרי שהדבר לא ארך יותר מדקה. גרסה זו, מעבר לכך שהיא מהווה הודיה בביצוע העבירה, מעוררת תמיהה: אם כל התנועה בכיוון נסיעת הנאשם התעכבה בשל "פקק" שהיה במקום, כיצד דווקא עצירתו של רכב הנאשם ועוד לפרק זמן של כחצי דקה או דקה, לגרסת הנאשם, גרמו לעיכוב התנועה שהייתה אמורה "להתעכב" ממילא נוכח ה"פקק" שהיה ולכך שכלי רכב יעקפו את רכב הנאשם כעולה מגרסת השוטר שלא נסתרה.

6. כללו של דבר: גרסת השוטר בדבר עצירת רכב הנאשם ועקיפתו על ידי כלי רכב אחרים לא נסתרה וזכתה לחיזוק מה בגרסת הנאשם שטען כי עצר את הרכב להוריד נוסעות ועיכב למעשה את התנועה בנתיב, גם אם לזמן קצר. כפי שצוין, אין לטעמי כל היגיון או סבירות כי דווקא עצירת רכב הנאשם ועוד לזמן כה קצר תגרום לעיכובה של התנועה; עיכוב בו הודה למעשה הנאשם. נוכח כל האמור ובשים לב ליתר הטעמים שפורטו לעיל ולאחר שהזהרתי עצמי כי גרסת המאשימה נשענת על עדות יחידה, מצאתי כי גרסת המאשימה הוכחה במידת ההוכחה הנדרשת ובהתאם אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בהודעת תשלום הקנס.

ניתנה היום, 1.11.15 , במעמד הצדדים